

Галилей разбралъ ползата отъ тая играчка и взелъ да я усъвършенствува. Направилъ самъ голѣма тржба, съ която почналъ да гледа небесните светила. Той нарекълъ тая тржба телескопъ или далекогледъ. Следъ него мнозина учени започнали да правятъ все по-усъвършенствани и по-усъвършенствани телескопи и това продължава и до днесъ, ето вече триста години.

Днесъ има голѣми и силни далекогледи, съ които луната и другите небесно светила се виждатъ близо и съ които всеки денъ се откриватъ все нови небесни светила...

Днесъ науката не може да мръдне нито крачка безъ телескопа, но не трѣбва да забравяме, че той е изнамѣренъ най-напредъ отъ малките деца на Янсена....

Ник. Рубакинъ

Лисица и мечка

(Басня)

Кума-Лиса и Баба-Меца измѣшали еднаждъ дешата си, за да ги отглеждатъ заедно.

Кума-Лиса стояла дома и гледала дешата, а Баба-Меца обикаляла и принасяла храна за всички.

Еднаждъ тя отишла за храна и се забавила много. Кума-лиса огладнѣла, хванала едно мече и го изяла. Дошла Баба-Меца и донесла цѣло тело. Кума-Лиса се зарадвала и я посрещнала още отъ далече.

Баба-Меца запитала!

— Какъ сѫ дешата?

— Добре сѫ!.. Много сѫ добре, — отговорила кумата, — само едно се разболѣ и умрѣ...

— Отъ твоите ли или отъ моите, — запитала Баба-Меца.

— Не зная, — рекла хитрата кума, — не можахъ да го позная, но струва ми се да бѣше отъ тия съ дѣлгитѣ лапи...

Ст. В.

Съ тая книжка изпращаме „Слънчице“ брой 5.

Редакторъ Елинъ Пелинъ

Уредникъ Ал. Спасовъ